

מי שהיה נשוי קטנה וחרשת אין ביאת אחת מהן פוטרת צרתה (מתני' קי). כיצד תקנתן? אמר רב חסדא אמר רב כונס החרשת ומוציאה בגט, וקטנה תמתין עד שתגדיל ותחלוץ.

- אינן שתייה קנויות במקצת -	- אינן שתייה ספיקות -
<p>קטנה וחרשת (מתני' קי.): אין ביאת אחת מהן פוטרת צרתה למה אין ביאת אחת מהן פוטרת צרתה, הרי שתייה מקודשת מדרבנן? אלא בודאי אין שתייה קנויות במקצת, שביאת אחת מהן תפטר זיקת צרתה!</p>	<p>קטנה וחרשת (מתני' קיא): בא יבם על הקטנה וחזר ובא על החרשת פסל את הקטנה בא יבם על החרשת וחזר ובא על הקטנה פסל את החרשת שאם היו שתייה ספיקות היתה הראשונה מותרת ממ"נ: ☞ אם היתה קנינם גמורה הרי יבם הראשונה כדין. ☞ אם אחת קני' ואחת לא, הרי אינה צרתו. ☞ ואם שתייה אינן קנויות הרי אינן צרות.</p>
<p>אלא על כרחך אחת מהן קנויה במקצת (קנויה ומשווירת) ואחת מהן ספק קנויה וספק אינה קנויה</p>	

איזה מהן קנוי' במקצת ואיזה ספק קנוי'?

אמר רב חסדא ש"מ קסבר רב:

חרשת קנויה ומשווירת (קנוי' במקצת), קטנה קנויה ואינה קנויה (ספק קנוי').
 דאי לא תימא הכי, למה צריך שיוציא החרשת בגט לאחר שכנסה? הרי אם החרשת היא הספק (קנוי' ואינה קנוי'):
 ☞ לצד שהיא אכן קנוי', הרי פקעה הזיקה כשכנסה. וחליצת הקטנה אינה כלום
 ☞ ולצד שהיא אינה קנוי' הרי אינה צרת חליצתו – ואינה אלא נכרית בעלמא.
 וכי תימא, לדבריו שהקטנה היא הספק, תיבם הקטנה ממה נפשך;
 אי קנוי' הרי פקעה הזיקה ואי אינה קנוי' ה"ה נכרית?
 זה אינו, שא"כ החרשת במה תיפוק הרי אינה יכולה לחלוץ!

ראיית רב ששת לרב חסדא:

חליצה	יבום	ב' אחיות	ב' אחין
חולץ כשתגדיל	פקח 2 מגרש אשתו החרשת (אחות זקוקתו) אינו מיבם הקטנה (אחות גרושתו)	קטנה	פקח 1
אינו חולץ (חרשת אינה חולצת)	פקח 1 מגרש אשתו הקטנה (אחות זקוקתו) אינו מיבם החרשת (אחות גרושתו)	חרשת	פקח 2

- ואם בא על החרשת, נותן לה גט והותרה -

אי אמרת בשלמא שהחרשת קנויה במקצת וקטנה ספק קנויה:

☞ ודאי יש למקצת החרשת זיקה לפקח 1 וספק אם היא אחות אשתו אם הקטנה קנויה, החרשת מותרת לשוק כערות אחות אשתו אם הקטנה אינה קנויה, הרי יבם כדין.	פקח 1 {חי} נשוי לקטנה שהיא ספק קנויה
	פקח 2 {מת} נשוי לחרשת שהיא מקצתה קנויה

על כן אסור לפקח 1 ליבם החרשת דלמא היא אחות אשתו, אבל אם עבר ובא עליה, נותן לה גט (לצד שיבמה) ומותרת לשוק

אלא אי אמרת חרשת קנויה ואינה קנויה, קטנה קנויה במקצת:

☞ ספק אם לחרשת זיקה לפקח 1 ובודאי היא אחות אשתו במקצת אם יש לה זיקה: צריכה חליצה אבל היא אחות אשתו במקצת. אם אין לה זיקה: לא צריכה חליצה אבל היא אחות אשתו במקצת.	פקח 1 {חי} נשוי לקטנה שהיא מקצתה קנויה
	פקח 2 {מת} נשוי לחרשת שהיא ספק קנויה

למה כשבא על החרשת, נותן לה גט והותרה, הרי אפשר שצריכה חליצה, וממה נפשך ביאתו פסולה ולא פטרה? אלא בודאי כרב חסדא!

